

„Турцы поганцы нѣжно посѣкли!
 Диры ся виждѣть ещ' отъ постѣпки,
 В' срящнаѣ планинѣ сѣ' повлѣкли
 Намъ сѣ' познаты нейны пѣтеки!“

Вървища тры ся тамо дѣлѣхѣ.
 На планинѣ положѣ и стрѣвиѣ
 Б' крѣгло равнище ся единяхѣ
 Тамо є чютна Черна-Полѣна.

Далѣ на пушкомѣть же грѣмовны
 Храсти дебелы ѣж укрѣжвахѣ,
 Многы изѣла момцы безумны!
 Бодри ускоцы ѣж отбѣгвахѣ.

В' вървище вѣко трыма проводи
 Люты злодѣйцы д' издѣбнѣтъ
 Самъ войвода другы поведи
 При женѣ отидѣ запретнѣтъ.

Бѣдная жена тѣло пригърта
 Кървавы сълзы горко си рони,
 Мати за чядо земѣ разгърта,
 Горѣ зеленѣ отъ плачь ѣ вѣни!